

På främmande mark

Det är en god regel att man alltid vid besök på andra klubbar tar reda på vad som gäller där och i all synnerhet om man vill besöka klubbar i främmande land, som t.ex. Royal Troon i Skottland.

Det hade inte två av mina vänner, Karin och Arne från Malmö, gjort inför ett besök där för några år sedan. De kom oanmälda, men inte för att spela golf utan mest för att inandas atmosfären där.

De besteg trappan till klubbhuset, skulle just tråckla sig in genom svängdörren då en livréklädd gentleman hejdade dem. Han pekade på Karin, tittade på och talade till Arne, sägandes:

- Take it out!

Denna kvinnosyn är, måste jag betona, på intet sätt representativ för De förenade konungarikena i dag.

Av detta kan vi lära, att damer inte i första hand skall planera för ett besök i klubbhuset på Royal Troon, eftersom detta inte låter sig göra. Men annars skall det gå bra att åka dit, om inte för annat så för att spela golf.

Klubbars specifika ordningsregler införs av särskilda orsaker och riktas inte enbart mot damer. Herrar måste förstås också följa dem, även om de är officiella representanter för ett nationellt golfförbund.

Bengt Lorichs, dåvarande generalsekreterare i Golfförbundet, och jag besökte vi ett tillfälle Portmarnock i Dublin för att försöka sluta avtal om en Riksgolfsfinal där.

Vi hade gjort som god sed bjuder, skrivit brev i förväg och aviserat vår ankomst, antytt att vi gärna ville spela en rond på den berömda banan och avslutningsvis inta en enkel måltid i klubbhuset.

Vi anlände till klubben på utsatt tid.

Samma år hade Golfförbundet av någon outgrundlig anledning valt Björn Borg Collection till officiell klädsel, vilket varit OK om det gällt juniorlandslagen. Men sponsorsavtalet omfattade även en medelåldrig förbundsstyrelse och dito tjänstemän, alltså även Modie och Lorichs.

Då vi uppenbarade oss på Portmarnock iförda våra trendiga men officiella ungdomskläder slogs våra irländska värdar av häpnad. Vi fick spela vår golf men i en tvåboll i stället för en planerad fyrboll. (Klubbfunktionärerna förebar plötsliga och oförutsedda förhinder.)

När vi kom till klubbhuset efter rondan var ett bord uppdukat till vår ära med en enkel och närande måltid. Men i korridoren till omklädningsrummet!

Slips och kavaj har gällt i klubblokalerna på Portmarnock sedan 1894.

Regler är regler.

Ett annat år gjorde fem lekkamrater och jag en golfturné i Frankrike och Holland i en 6-mannabuss som vi lånat.

Vi kom en söndag till Kennemer Golfklubb i Zand-voort, Holland, bildad 1907. Regnet stod som spön i backen. Det blåste och var kallt. Banan var lika öde som Södergatan i Malmö efter kl 18.00. Inte en människa så långt ögat nådde. Med undantag för en caddiemaster och en intendent.

— Vi skulle gärna vilja spela er fina bana, sade vi.

— Det går bra, sade caddiemastern och tog fram fyra scorekort för 9-hålsbanan.

— Nu är det så, med all respekt för er förträffliga 9-hålsbana, att vi har kommit ända från Sverige för att spela den stora banan, den som beträffs av Locke, Wilkes, Byman och andra legender, försökte Modie och visade upp Golf förbundets VIP-kort, bakom vilket en 5-guldensedel av en händelse råkade befinna sig.

— Lördagar och söndagar är banan reserverad för medlemmar Sir, tillade caddiemastern efter en nästan omärklig blick på 5-guldaren.

— Vifta tydligare med kortet, Modie! sade lekkamraterna.

— Men, här är ju inte en människa som vill spela mer än vi, sa jag och viftade med VIP-kortet.

— Det vet jag, sa caddiemastern. Och att regler är regler.

Jag kan berätta att 9-hålsbanan i Zandvoort är mycket trevlig.

Men visst skall man resa till främmande land, oavsett vilket kön man tillhör, för nya golfupplevelser. Det gäller bara att acceptera att regler är regler, oavsett om de formulerats i Zandvoort, Portmarnock eller Troon. Och allt blir bra om vi lever efter följande gamla visdomsord:

When in Scotland do as the Scots.